

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci navrhovateľky: **A. P.**, bytom L., proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Bratislave**, za účasti: 1/ *Slovenský pozemkový fond*, Krížna 52, Bratislava, 2/ *Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava*, Primaciálne nám. 1, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zo dňa 25. októbra 2007 č.j. 154/91 zn. 8304/2007/BER (1196/07), o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4Sp/52/2007-68 zo dňa 20. februára 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/52/2007-68 zo dňa 20. februára 2009, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporcu, uvedené v záhlaví tohto rozsudku, ktorým odporca o uplatnenom nároku navrhovateľky ako oprávnenej osoby podľa zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku rozhodol tak, že spĺňa podmienky uvedené v § 6 ods.1 písm. k/ zákona č. 229/1991 Zb. a priznáva sa vlastnícke právo k nehnuteľnosti

v k.ú. L. zapísanej na LV č. X., v KN parc. č. X. ostatná plocha vo výmere 1569 m² v podiele $\frac{1}{2}$ a priznáva sa jej právo na náhradu za časť nehnuteľnosti v k.ú. L. zapísanej na LV č. X. parc. č. X. V. vo výmere 53 m² v podiele $\frac{1}{2}$ z dôvodu prekážky vydania podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 229/1991 Zb., nakoľko pozemok je vo vlastníctve fyzickej osoby.

Súčasne rozhodol o povinnosti navrhovateľky vrátiť alikvotnú časť kúpnej ceny za nehnuteľnosť, a to sumu 16 220 Sk, ktorú prevzala ako kúpnu cenu za odpredanú nehnuteľnosť do 90 dní po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia do Štátnej pokladnice na účet vedený v Národnej banke Slovenska.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia správneho orgánu a konania mu predchádzajúceho dospel k názoru, že odporca pri posúdení nároku navrhovateľky na vrátenie vlastníctva k pozemku postupoval správne v súlade s reštitučným zákonom, keď navrhovateľke priznal vlastnícke právo v podiele $\frac{1}{2}$ -ica k pozemku v k.ú. L. parc. č. X. ostatná plocha vo výmere 1569 m² vedený ako ostatná plocha, ktorý bol vytvorený z parciel č. X. a X., neskôr parc. č. X. a že navrhovateľke patrí právo na náhradu za pozemok vedený na LV č. X. parc. č. X. V. vo výmere 53 m² v podiele $\frac{1}{2}$ -ica.

Krajský súd uviedol, že sa v danej veci stotožnil s názorom odporcu, že v danej veci nebolo možné priznať navrhovateľke vlastnícke právo k nehnuteľnosti vo výmere 1622 m², akú mali pôvodne pozemky parc. č. X. a X. zapísané v PK vložke, nakoľko v roku 1981 bol v katastrálnom území L. prevzatý nový operát THM, v rámci ktorého bol zistený a zameraný skutočný stav užívania nehnuteľnosti, pričom pozemky boli označené novými parcelnými číslami a parcely č. X. a X. boli označené ako parcela č. X. V. o výmere 1569 m².

Vzhľadom na skutočnosť, že ako podklad pre preukázanie vlastníctva ku kúpnej zmluve bol použitý list vlastníctva č. X. zo dňa 29. mája 1978, na ktorom bolo vyznačené vlastníctvo parc. č. X. ostatná plocha vo výmere 216 m² a parc. č. X. V. vo výmere 1406 m², bola kúpnu zmluvou podpísanou s Výstavbou hlavného mesta SR Bratislavy od pôvodných vlastníkov vykúpená parc. č. X. o výmere 1622 m² (napriek tomu, že po technickohospodárskom mapovaní mala parc. č. X. výmeru 1569 m² a nie 1622 m²).

Keďže došlo k posunu hraníc pôvodného pozemku navrhovateľky, ako aj susedných parciel a nie je v kompetencii pozemkového úradu napraviť posun hraníc susedných parciel,

ktoré sú vo vlastníctve fyzických osôb (podľa identifikácie parciel zo dňa 28. júna 2001 časť parc. č. X. pôvodne zapísanej v PK vložke č. X. k.ú. L. je podľa stavu v katastri nehnuteľnosti ako časť parc. č. X. na LV č. X. vo vlastníctve Š.), odporca podľa krajského súdu správne rozhodol, keď priznal navrhovateľke vlastnícke právo k parc. č. X. vo výmere 1569 m² podľa údajov v katastri nehnuteľnosti a za časť vo výmere 53 m², ktorá bola odčlenená z pôvodných parciel X. a X. a je vo vlastníctve fyzickej osoby priznal navrhovateľke právo na náhradu.

Krajský súd uviedol, že nemohol akceptovať námietku navrhovateľky, že povinnosť zaplatiť kúpnu cenu 16 220 Sk splnila už dňa 23. februára 1994 zaplatením tejto sumy Magistrátu hlavného mesta SR Bratislava, nakoľko podľa § 6 ods.4 zákona č. 229/1991 Zb. je povinná zaplatiť predmetnú sumu štátu. Navrhovateľka zaplatila sumu 16 220 Sk Magistrátu hlavného mesta SR Bratislava na základe návrhu zmluvy o vzájomnom plnení č. X., ktorú však nakoniec nepodpísala, pretože nesúhlasila s jej obsahom a túto sumu neprevzala (podľa vlastného vyjadrenia), keď jej ju chcel magistrát vrátiť.

Podľa krajského súdu nemožno považovať zaplatenie tejto sumy inému subjektu a na základe iného právneho titulu za splnenie povinnosti podľa § 6 ods.4 zákona č. 229/1991 Zb.

Na základe uvedeného krajský súd napadnuté rozhodnutie odporcu potvrdil.

Proti uvedenému rozsudku podala včas odvolanie navrhovateľka, ktorým navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedla, že odporca jej priznal právo na vlastnícky podiel v jednej polovici z parc. č. X. vo výmere 1569 m², teda o 53 m² menej. V bode 3 rozhodnutia jej priznáva právo na náhradu za nehnuteľnosť na LV č. X. parc. č. X. V. vo výmere 53 m², ona však trvá na tom, aby jej táto časť zostala, bezodplatným prevodom, pretože ju nikdy nedarovala, ani nepredala a zmena hraníc jej nebola oznámená. Navrhovateľka namietala, že odporca sa v rozpore so zákonom pokúša získať znova už raz zaplatenú čiastku za pozemok, ktorú vrátila poštovou poukážkou Magistrátu hlavného mesta SR Bratislave vo finančnej čiastke 16 220 Sk.

Krajskému súdu vyčítala, že neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal dokazovanie navrhovaných dôkazov v potrebnom rozsahu. Odporca jej odmietal predložiť doklady na ktoré sa vo svojom rozhodnutí odvoláva, dokonca aj písomne až do druhej polovice roku 2008. Jedná sa o nový operát THM v k.ú. L., vypracovaný v roku 1980 spolu so súpisom parciel v lokalite L. - Z., ktoré boli určené pre výkup na výstavbu Obytného súboru

L.. Krajskému súdu vyčítala, že sa nezaoberal úbytkom na parcele č. X., ktorá jej bola priznaná vo výmere o 53 m² menej.

Namietala, že rozhodnutie odporcu vychádza len z písomných vyjadrení odporcu, ktoré jej nebolo doručené, pričom tieto označila za nehodnoverné. Vzhľadom k tomu, že krajský súd napadnuté rozhodnutie odporcu potvrdil, pričom sa javí, že došlo k porušeniu princípu nestrannosti a vzbudzuje podozrenie, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

Zopakoval argumenty svojho rozhodnutia a zdôraznil, že v čase výkupu už pozemok mal výmeru 1569 m² a nie 1622 m², teda v kúpnej zmluve mala byť uvedená výmera 1569 m² a nie 1622 m². K zmenšeniu výmery došlo pri prevzatí nového operátu THM v roku 1981. Napriek tejto skutočnosti za rozdiel 53 m² navrhovateľke priznal odporca právo na náhradu. Nemohol jej priznať vlastnícke právo, nakoľko táto časť je vo vlastníctve fyzických osôb, ktorí podľa § 5 ods.1 zákona č. 229/1991 Zb. nie sú povinnou osobou.

Podľa odporcu nemožno považovať zaplatenie kúpnej ceny 16 220 Sk Magistrátu hlavného mesta SR Bratislavy za splnenie povinnosti vrátenia alikvotnej časti kúpnej ceny za nehnuteľnosť, nakoľko podľa § 6 ods.4 zákona č. 229/1991 Zb. je povinná osoba zaplatiť túto sumu štátu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. augusta 2010 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie odporcu, uvedené v záhlaví tohto rozsudku, ktorým odporca o uplatnenom nároku navrhovateľky ako oprávnenej osoby podľa zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému

poľnohospodárskemu majetku rozhodol tak, splňa podmienky uvedené v § 6 ods.1 písm. k/ zákona č. 229/1991 Zb. a priznáva sa vlastnícke právo k nehnuteľnosti v k.ú. L. zapísanej na LV č. X., v KN parc. č. X. ostatná plocha vo výmere 1569 m² v podiele 1/2 a priznáva sa jej právo na náhradu za časť nehnuteľnosti v k.ú. L. zapísanej na LV č. X. parc. č. X. V. vo výmere 53 m² v podiele 1/2 z dôvodu prekážky vydania podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 229/1991 Zb., nakoľko pozemok je vo vlastníctve fyzickej osoby.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal, či odvolacie námietky odporcu sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Z obsahu administratívneho spisu odporcu odvolací súd zistil, že podaním zo dňa 12. decembra 1991, doručeným dňa 30. decembra 1991, si navrhovateľka ako pôvodná vlastníčka uplatnila spolu s M.. M. P. na bývalom Pozemkovom úrade Bratislava – mesto nárok na vydanie parciel č. X., X. v k. ú. L. podľa zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku.

Podaním zo dňa 23. marca 1992 navrhovateľka A. P. a M.. M. P. ako oprávnené osoby požiadali na Obvodnom súde Bratislava IV o vydanie nehnuteľnosti parc. č. X. k. ú. L., list vlastníctva X., odpredanou kúpnopredajnou zmluvou č. X. zo dňa 12. novembra 1987 za účelom výstavby obytného súboru L..

Obvodný súd Bratislava IV uznesením č. k. 6C 67/92 zo dňa 19. septembra 1994 konanie zastavil a vec postúpil po právoplatnosti Pozemkovému úradu Bratislava, nakoľko nehnuteľnosť mala v čase predaja charakter poľnohospodárskej pôdy. Pôvodnými vlastníckymi nehnuteľnosťami zapísaných na LV č. X. k. ú. L. boli A. P. a M.. M. P.. Predmetné nehnuteľnosti v k. ú. L. prešli do vlastníctva štátu na základe kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 12. novembra 1987 uzavretej medzi M.. M. P. a A. P. ako predávajúcimi a Výstavbou hlavného mesta SR Bratislavy ako kupujúcim. Ako podklad pre preukázanie vlastníctva ku kúpnej zmluve bol použitý list vlastníctva č. X. zo dňa 29. mája 1978, na ktorom bolo vyznačené vlastníctvo parc. č. X. ostatná plocha vo výmere 216 m² a parc. č. X. V. vo výmere 1406 m². Pri technicko-hospodárskom mapovaní v roku 1979 boli uvedené parcely č. X. a X. zamerané a prečíslované na parc. č. X.. Výmera parc. č. X. bola určená výpočtom súradníc lomových bodov na 1569 m². Kúpnou zmluvou podpísanou s Výstavbou hlavného mesta SR Bratislavy

bol od pôvodných vlastníkov vykúpená parc. č. X. o výmere 1622 m², napriek tomu, že po technicko-hospodárskom mapovaní mala parc. č. X. výmeru 1569 m² a nie 1622 m². Uznesením mestského zastupiteľstva č. 324/1992 majetkoprávne vysporiadanie za odňaté pozemky L. – Z. zabezpečoval Magistrát hlavného mesta SR Bratislavy.

Na základe zmluvy o vzájomnom plnení č. X. uzatvorenej medzi Hlavným mestom SR Bratislava zastúpeným primátorom J. M. a pôvodným vlastníkom M.. M. P. bol vykonaný prevod vlastníckeho práva k pozemku pôvodné parc. č. X. v k. ú. L. evidovaného v katastri nehnuteľností ako KN parc. č. X. ostatná plocha vo výmere 1569 m² vo vlastníkom podiele M.. M. P. ½-ica. Z toho dôvodu bolo rozhodnutím č. j. 154/91 zn. 913/03-10/J07 zo dňa 8. júla 2003 právoplatným dňa 4. augusta 2003 konanie vo veci uplatneného reštitučného nároku M.. M. P. zastavené. A. P. zmluvu o vzájomnom plnení nepodpísala, nakoľko nesúhlasila s výmerou parcely č. X. (pôvodne parc. č. X.) 1569 m², napriek tomu, že jej Magistrát hlavného mesta SR Bratislavy oznámil, že výmera uvedená v návrhu zmluvy je prevzatá z geometrického plánu zabezpečovaného miestnym úradom Mestskej časti Bratislava – L. a spoločnosťou pôvodných vlastníkov L. – Z. a že riešenie rozdielu medzi pôvodnou výmerou Pk parcel a stavom evidovaným v čase spracovania geometrického plánu nie je v kompetencii hlavného mesta SR Bratislavy.

Podľa identifikácie parcel zo dňa 28. júna 2001 nehnuteľnosti pôvodne zapísané v PK vložke č. X. k. ú. L. parc. č. X. kamenica vo výmere 216 m² a parc. č. X. V. vo výmere 1406 m² podľa stavu v katastri nehnuteľností boli zapísané ako parc. č. X. na LV č. X. vo vlastníctve Hlavného mesta Bratislavy a časť ako parc. č. X. na LV č. X. vo vlastníctve Š..

Okresný úrad Bratislava IV v Bratislave, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva rozhodnutím č. j. 154/91 zn. 915/03-10/J07 zo dňa 8. júla 2003 rozhodol, že A. P. spĺňa podmienky na vydanie nehnuteľnosti podľa ust. § 6 ods. 1 písm. k/ zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku a priznal navrhovateľke vlastnícke právo k nehnuteľnosti v katastrálnom území L. LV. Č. X., v KN parc. č. X. ostatná plocha vo výmere 1569 m² v podiele ½-ica a súčasne rozhodol o povinnosti navrhovateľky vrátiť alikvotnú časť kúpnej ceny za nehnuteľnosť a to sumu 16 220 Sk.

Proti tomuto rozhodnutiu podala navrhovateľka opravný prostriedok s tým, že žiadala o vrátenie výmery 1622 m², výmery uvedenej na kúpnej zmluve pri vykupovaní pozemku.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 3Sp/45/2003 zo dňa 21. októbra 2004 napadnuté rozhodnutie správneho orgánu č. j. 154/91 zn. 915/03-10/J07 zo dňa 8. júla 2003 po preskúmaní jeho zákonnosti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie pre nedostatočne zistený skutkový stav, nakoľko zo strany odporcu nebolo vysvetlené akým spôsobom došlo k úbytku parcely z pôvodnej výmery 1622 m² na pridelených 1569 m².

Odporca po vrátení veci prešetril úbytok výmery z pôvodných 1622 m² na 1569 m² vyžiadaním stanoviska zo Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu a vypracovaním nového geometrického plánu. Správa katastra pre hlavné mesto SR Bratislava v liste zo dňa 18. júna 2007 na základe vykonaného šetrenia uviedla, že nehnuteľnosti parc. č. X. kamenica o výmere 216 m² a parc. č. X. V. o výmere 1406 m² boli evidované v PK vložke č. X. k. ú. L. v prospech M. V., rod. B. v celosti a na základe kúpnej zmluvy registrovanej pod č. X. bolo vlastníctvo k uvedeným nehnuteľnostiam zapísané na LV č. X. k. ú. L. v prospech manželov M.. M. P. a A. P. rod. Š. v celosti. V roku 1981 bol v katastrálnom území L. prevzatý nový operát THM, v rámci ktorého bol zistený a zameraný skutočný stav užívania nehnuteľností, pričom pozemky boli označené novými parcelnými číslami a parcely č. X. a X. boli označené ako parcela č. X. V. o výmere 1569 m². Po vykonaných mapovaniach boli údaje jednotlivých nehnuteľností zverejnené na vtedajšom Miestnom národnom výbore, kde oprávnené osoby mohli v priebehu jedného mesiaca vzniesť námietky. Údaje, ku ktorým neboli vznesené námietky, prípadne boli námietky neopodstatnené sa stali záväznými údajmi katastra nehnuteľností. Podľa položky výkazu zmien č. X. bola v katastri nehnuteľností zapísaná žiadosť Hlavného mesta SR Bratislavy o zápis geometrického plánu č. X. na oddelenie parc. č. X., ku ktorému bola priložená aj kúpna zmluva zo dňa 12. novembra 2007 uzatvorená medzi M.. M. P. a A. P. ako predávajúcimi a Výstavbou hlavného mesta SR Bratislavy ako kupujúcim, pričom predmetom prevodu bol pozemok v k. ú. L. parc. č. X. V. o výmere 1622 m² zapísaná na LV č. X. identifikovaná podľa geometrického plánu č. X.. V právnom stave podľa uvedeného geometrického plánu mala parc. č. X. zapísaná na LV č. X. uvedenú výmeru 1569 m² (teda išlo o údaj zhodný s údajom katastra nehnuteľností) a nie 1622 m² ako bolo zapísané v kúpnej zmluve zo dňa 12. novembra 1987 – údaje v kúpnej zmluve teda neboli v súlade s údajmi katastra nehnuteľností. V roku 1994 bol vypracovaný geometrický plán č. X. na oddelenie parciel č. X. až X., ktorým boli obnovené hranice pozemkov, ktoré boli zrušené geometrickým plánom pre účel výstavby obytného súboru L. a ktorý slúžil k výkupu nehnuteľnosti. Na základe Zmluvy o vzájomnom plnení, ktorou Hlavné mesto SR Bratislava vrátilo vlastníkovi M.. M. P. pozemok v k. ú. L., ktorý bol predmetom kúpnej

zmluvy zo dňa 12. novembra 1987, identifikovaný podľa geometrického plánu č. X. ako parc. č. X. ostatná plocha o výmere 1569 m² v podiele ½-ica. Zápis vlastníctva bol vykonaný na LV č. X. k. ú. L. s tým, že vlastníkom druhej polovice je Hlavné mesto SR Bratislava. Pozemok parc. č. X. ostatná plocha o výmere 1569 m² je výmerovo aj vlastníckymi hranicami totožná s nehnuteľnosťou zameranou pri THM a označenou ako parc. č. X. V. o výmere 1569 m², ktorá bola vedená na LV č. X.. Nakoľko však v k. ú. L. nebola doposiaľ vykonaná obnova operátu novým mapovaním po účinnosti zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností, nie je výmera pozemku parc. č. X. záväzným údajom katastra nehnuteľností.

Z geometrického plánu č. X., ktorý dal vyhotoviť odporca na zistenie pôvodných hraníc pozemnoknižných parciel č. X. a X., bolo zistené, že pôvodná parcela č. X. mala výmeru 216 m² (podľa GP č. X. parc. č. X.) a parcela č. X. mala výmeru 1406 m² (podľa GP č. X. parc. č. X.), to je spolu 1622 m², čo zodpovedá výmere uvedenej v kúpnej zmluve zo dňa 12. novembra 1987, ktorou bol pozemok vykúpený. Z geometrického plánu sa tiež zistilo, že pôvodné hranice nie sú totožné so stavom v CKN. Časť pôvodnej parcely zasahuje do novovytvorenej parcely CKN 255/153 (výmera 148 m²) a naopak časť pôvodných susedných parciel zasahuje do novovytvorenej parcely č. X. (výmera 95 m²).

Vzhľadom na skutočnosť, že pri THM mapovaní došlo k posunu hraníc tak oprávnených osôb, ako aj susedných parciel a pozemkový úrad nemá v kompetencii napraviť posun hraníc susedných parciel, ktoré sú vo vlastníctve fyzických osôb a v snahe rešpektovať hranice parciel vytvorené THM mapovaním (parc. č. X.) ako aj pôvodnú výmeru parciel č. X. a X., správny orgán rozhodnutím č. j. 154/91 zn. 8304/2007/BER (1196/07) zo dňa 25. októbra rozhodol tak, že priznal navrhovateľke vlastnícke právo k nehnuteľnosti v katastrálnom území L. zapísanej na LV č. X., v KN parc. č. X. ostatná plocha vo výmere 1569 m² v podiele ½ a súčasne jej priznal právo na náhradu za časť nehnuteľnosti v katastrálnom území L. zapísanej na LV č. X. parc. č. X. V. vo výmere 53 m² v podiele ½ z dôvodu prekážky vydania podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 229/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, nakoľko pozemok je vo vlastníctve fyzickej osoby.

Navrhovateľka v konaní pred krajským súdom namietala správnosť rozhodnutia odporcu z dôvodu, že jej nebola vrátená odpredaná parcela v plnej výmere 1622 m², ale len 1569 m², pričom za 53 m² jej bolo priznané právo na náhradu. Uviedla, že nerozumie tomu, že jej nechcú vrátiť parcelu v plnej výmere, keď sused S., ktorý je zapísaný v identifikácii parciel (avšak bez výmery) prehlásil, že jej tých 53 m² vracia. Úbytok na jej parcele podľa jej názoru

nastal až vzhľadom na geometrický plán č. X., ktorým bol zameraný výsek z jej parcely, a to z toho dôvodu, že roh susedovej chaty zasahoval do jej pozemku. Tento geometrický plán bol síce vyhotovený už v roku 1986, avšak pri výkupe pozemkov im nebol predložený a v kúpnopredajnej zmluve bola uvedená pôvodná výmera parcely 1622 m². Skutočnosť, že došlo k úbytku na jej parcele si nemohla overiť, nakoľko kataster bol v tom čase uzavretý a nemohla doň nahliadnuť. V rokoch 1993 až 1994 bol realizovaný výkaz výmer, ktorý je však spochybnený, nakoľko geometrické plány boli nesprávne. Vzhľadom na túto skutočnosť žiadala súd, aby to napravil a bola jej vrátená parcela v celej výmere 1622 m². Poukazovala na skutočnosť, že keď v súčasnej dobe je možné vyhotoviť geometrické plány aj digitálne, pozemkový úrad by mal obnoviť výmeru jej parcely v plnom rozsahu aj vzhľadom na vyhlásenia suseda Š., ktorý na magistráte prehlásil, že súhlasí, aby časť parcely, ktorá bola chybné zapísaná na jeho liste vlastníctva bola vrátená navrhovateľke. Súčasne predložila súdu kópiu ústrižku poštovej poukážky zo dňa 23. februára 1994, ktorou bola Magistrátu hlavného mesta SR Bratislavy ňou vrátená celá suma 16 220 Sk za polovicu parcely 1622 m², pričom rovnakú sumu uhradil aj jej bývalý manžel. Túto sumu uhradila na základe zmluvy o vzájomnom plnení č. X., ktorú však nakoniec nepodpísala, nakoľko v zmluve bola uvedená nesprávna suma plnenia 38 440 Sk, pričom ona vracala sumu len v jednej polovici.

Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd správne potvrdil rozhodnutie odporcu. Preskúmané rozhodnutie odporcu bolo aj podľa názoru odvolacieho súdu vydané v súlade so zákonom, vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, má požadované formálne i obsahové náležitosti a je dostatočne odôvodnené.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom krajského súdu, že v danej veci nebolo možné priznať navrhovateľke vlastnícke právo k nehnuteľnosti vo výmere 1622 m², akú mali pôvodne pozemky parc. č. X. a X. zapísané v PK vložke, nakoľko bolo nepochybne preukázané, že v roku 1981 bol v katastrálnom území L. prevzatý nový operát THM, v rámci ktorého bol zistený a zameraný skutočný stav užívania nehnuteľnosti, pričom pozemky boli označené novými parcelnými číslami a parcely č. X. a X. boli označené ako parcela č. X. V. o výmere 1569 m².

Vzhľadom na túto skutočnosť, keď ako podklad pre preukázanie vlastníctva ku kúpnej zmluve bol použitý list vlastníctva č. X. zo dňa 29. mája 1978, na ktorom bolo vyznačené vlastníctvo parc. č. X. ostatná plocha vo výmere 216 m² a parc. č. X. V. vo výmere 1406 m², bola kúpnou zmluvou podpísanou s Výstavbou hlavného mesta SR

Bratislavy (zo dňa 12. novembra 1987) od pôvodných vlastníkov vykúpená parc. č. X. o výmere 1622 m² (napriek tomu, že po technicko-hospodárskom mapovaní mala parc. č. X. výmeru 1569 m² a nie 1622 m²). Keďže došlo k posunu hraníc pôvodného pozemku navrhovateľky, ako aj susedných parciel, a nie je v kompetencii odporcu napraviť posun hraníc susedných parciel, ktoré sú vo vlastníctve fyzických osôb (podľa identifikácie parciel zo dňa 28. júna 2001 časť parc. č. X. pôvodne zapísanej v PK vl. č. X. k.ú. L. je podľa stavu v katastri nehnuteľností ako časť parc. č. X. na LV č. X. vo vlastníctve Š.), odporca správne rozhodol, keď priznal navrhovateľke vlastnícke právo k parc. č. X. vo výmere 1569 m² podľa údajov v katastri nehnuteľnosti a za časť vo výmere 53 m², ktorá bola odčlenená z pôvodných parciel X. a X. a je vo vlastníctve fyzickej osoby jej priznal právo na náhradu.

Odvolačí súd sa stotožnil s názorom krajského súdu, že nebolo možné akceptovať námietku navrhovateľky, že povinnosť zaplatiť kúpnu cenu 16 220 Sk splnila už dňa 23. februára 1994 zaplatením tejto sumy Magistrátu hlavného mesta SR Bratislava, nakoľko podľa § 6 ods.4 zákona č. 229/1991 Zb. je povinná zaplatiť predmetnú sumu štátu.

Podľa odvolacieho súdu nemožno považovať zaplatenie tejto sumy inému subjektu a na základe iného právneho titulu za splnenie povinnosti podľa § 6 ods.4 zákona č. 229/1991 Zb.

Námietky navrhovateľky uplatnené v odvolaní neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, ktorý sa v dôvodoch svojho rozhodnutia vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľky uplatnenými v opravnom prostriedku. K ich vyhodnoteniu nemá odvolací súd žiadne výhrady a pre ich správnosť na ne v podrobnostiach odkazuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania súd navrhovateľke nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p.), nakoľko navrhovateľka vo veci nebola neúspešná.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. augusta 2010

JUDr. Eva Babiaková CSc., v. r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská